

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.LXV. Sancti Patris Benedicti. M.C.LXXXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

meam adjuvet, debilitatem roboret, infirmum quod est consolidet, ut dignè & competenter adimpleam Ministerium ad quod assumptus sum, &c. Certè verendum Angelorum humeris tanti Sacerdotij munus & onus potius attendens, quàm honorem, à dulci a vocatum requie, ad curas innumeras, labores & sudores, prudenter & religiosè questus, in hæc denique erumpit: *Ego me DEO devoto; sub umbra alarum illius sperabo, & cum Decimus huc usq; numerus fuerit mutationis meae index (pater ex superioribus, consumpsitque etiã annos decem à suprema Regni Bohemiæ Quæstura) ideo post decem Requiem æternam sperabo, &c.* Ita pro sua animi demissione Princeps non minus animo quàm honore Celsissimus idemque humilissimus. Fuit ipsius Pragã introductio solemnissima prorsus & magnificentissima, de qua edoctus Cæsar, ad nonneminem ex Intimis hæc ipsa: *Verè dignius DEI hic est, quod tot Archiepiscopis non factum, & huic reservatum fuit, &c.* Celebrantur mirificè sancti conatus tanti Archipræsulis, & Cleri inprimis reformandi ferventissimum studium, nec dubium ejus actiones observanti, infortale ab ipso, Toti Bohemiæ Regno, reliquendum Gloriæ & meritorum incomparabilium, juxta nomen suum & professionis sanctitatè monumentum. Curat, alia inter, sacrã & Ecclesiasticã Regni Bohemici componi, & prolixius describi Historiam, nec minus quam antea rerũ Monasticarum satagit, ex cuius & litteris & factis omnibus, solidè Benedictinus se prodit Spiritus, piè ac sollicitè Patrum nostrorum æmulus, qui Cathedras Pontificales Germaniæ omnes egregijs demeruerit immortaliter meritis, consecrarunt Vitæ sanctitate.

Ita claudere constituimus, sed quia typi dilatio ad octuagesimũ usque annum nonnullos interea, laudum suarũ impatientissimos, patientiores injuriarum, Archiparenti suo in coelis adjunxit, pauca sparsim collecta superioribus etiam annis subnectamus.

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. LXV.
Sancti Patris Benedicti. M. C. LXXXV.

Julius Odescaus. **E**ffulget singulare Ordinis nostri sydus, & ornamentum, eoque magis observandum & celebrandum, quo propiore etiam sanguinis relatio-

ne summo Christiani Orbis culmini contiguum, Julius nimirum Odescaus SS. Domini Nostri, & communis Ecclesiæ pastoris Innocentij eo nomine undecimi frater germanus, *BENEDICTI* autem Patris in suis filijs tanto Patre, ut illo fratre dignissimus, in quo primus, pro quo tot votis quotidie *DEUM* exoramus, excitatus est Spiritus: Hic in Monasterio S. Petri Ingefsati Mediolanensi Congregationis Cassignensis, Monachum professus, professionis suæ seriò expensã obligatione, Vota sua Domino reddere, tantopere cordi habuit, ut vel tantillum torporis sive remissionis admittere, quàm pernitiosissimum, indignissimumq; æstimaret, adeoque ad amussim Sanctissimæ Regulæ obedientiã suam, paupertatem, & castitatẽ Angelica etiam puritate metiretur, cætera quoque præcepta Regulæ, tanquam revera Divini Spiritus dictata sumã veneratione & devotione exciperet, maximaque cum animi consolatione explere in horas & momenta singula satageret; inde assuetus, ut quæ alijs tædiosa, & difficilia viderentur, ipse sumã cum voluptate exerceret, & *DEO* sanctissimòque parenti suo per omnia placere gestiens magnis à Numine favoribus & gratijs cumularus, ad sublimiora quotidie conscenderet, cœlòq; ac cœlitibus se commendaret, atque inde Sanctorum illustratis splendoribus exemplo alijs esset, sumã juxta animi præditus demissione, ita ut omnibus viliorẽ se crederet, & contemptu dignissimum existimaret. Fuit in Choro assiduus, contemplationis studio totus in *DEUM* abreptus, Otij hostis juratissimus, sacri silentij observantissimus, temperantiæ observatissimus, carnis propria: osoracerrimus, & quanto magis omnis expers ambitionis, tanto dignior omni promotione habitus, invitus admodum Monasterio extractus est, & Novariensis in Insurbria creatus Episcopus, longè altiore promotione dignissimus, in ista protinus ita se habuit, ut admirationi & venerationi omnibus esset, perfectè in se exprimens, quæcunque in Episcopo Apostolus desiderasset, imò ipse Apostolum agens verè à Deo missum Novariensium pastorem, exemplo non minus quàm verbo universos non tã perdentem quàm rapientem, ita ut Nova-

Frater S.
D. N. Innocentij XI.

ria quasi Nova, & reuera tanto Pontifice fortunata & gloriosa redderetur. Profecit eo in honore tanta animi demissione, ut in usum omnium pauperum cederet, omnibus in seruire & in seruire gestiret, verè mirabile nostra ætate exemplar veri Episcopi, & in se redhibiti B E N E D I C T I R E D I V I V I.

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. LXVI.

Sancti Patris Benedicti. M. C. LXXXVI.

Percellit Italiam & Europam universam in tanta temporum obscuritate, veniens è Cælo cælesti lumine fulgidissima Regum Regis dono memorabili in pignus singularis gratiæ Sponsæ in terris noviter electa Gemma planè incomparabilis, sive monile omnia Regum & Cæsarum donaria longè exsuperans. Tali dignatus est dono summa DEI Majestas Virginem Benedictinam in oculis suis abjectissimam Venerabilem Mariam Joannam Bonhomiam Abbatissam lectissimam, cuius collo torquè item auro cælesti fulgidum & admirandum iniecit, & huic appensum monile tam pretiosum tam evidenti dilectionis signo amorem suum in facie præcipitis in extremum exitum Orbis contentatus, ut nemo satis sive dignitatè sponse hujus, sive dignationè Numinis admiretur, facile autem æstimet, quantis juxta hanc gratijs prævertèrit, tantam tamque singularè suæ benevolentiae attestationem. Fuit gemma hæc, vivacissimæ Virtutis, & Divino quasi animata Spiritu, intima etiã animi penetrans sensa, ita ut si vel levissimo quovis peccatillo, sive negligentia remissior tantæ sponse dilectio intepesceret, gemma illico intima cordis proderet, & caligine quadã miro modo inductã Joannam tantoperè detereretur, ut sponsi delicatissimi displicentiam haud obscurè adverteret, móxq; poenitendo & quantulumcunq; offendisset, tantoperè deplangeret, ut penè tota contabesceret, ac per Confessionè & Satisfactionem inexplicabili animi contritione, demissione & deprecatione supplicis sponso suo, veniã & remissionem exoraret, donec splendor ille Divinus monili redderetur. Quæ res quàm cauram deinceps Joannam reddiderit, quantopere amorem, devotionem, perfectionisq; studium exacuerit, quantum vires exeruerit, ominari

*V. Maria
Joanna
Bonhomia
Cælesti donatur
monili.*

facilius est quàm exprimere. Cujus ob hoc ipsum in omni Virtutù genere tantus progressus fuit, ut miraculum sanè postremæ ætatis hujus esset, sponso nõ minus in ipsa excolenda satagente, quàm ipsa ad summum ejus benè placitum sese adaptante, ejusq; arbitrio subjacente. *Ex vita eiusd. diversis locis excusa.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. LXVII.

Sancti Patris Benedicti. M. C. LXXXVII.

Invalescenti nimium inexplicabiliter infanda & execranda maleficorum, *DEUM* Ipsum salutemque suam ejurantium, totosque cacodæmoni se consecrantium, Eucharistici inprimis Sacramenti hostium, conjuratissima multitudine, quin & pejore his ipsis veneficis sub pietatis & misericordiae prætextu Patrocinantium scelerè obnitiuntur pro virili amplissima & sanctissima Congregatio Monialium Ordinis nostri à Venerabili Sacramento Cognominata, diesque ac noctes, hora nunquam interrupta *DEI* misericordiam ardentissimis precibus exorat pro tantis injurijs non tantum indignè sumentium & blasphemantium, sed vel maximè, plusquam diabolico ausu tantum Sacramentum in terrâ abijcientium, in Choras diabolicas trahentium, pedibus tanto Numini insultantium, in stercore, urinam, flammam inijcientium, conspuentium, transigentium, lacerantium, & talia facinora impunè tolerantium, imò impunè tolerari sub specie pietatis, ne cum maleficis innocentes comprehendantur, contententium; quasi vero solis delationibus fides adhibenda esset, & tor latrociniorum rei manifesto in flagitio deprehensum trahi ad supplicium non deberent, ne fortè innocentes in participium tanti sceleris traherent; quasi verò non constaret, delationes solas merito suspectas ab illusionibus diaboli esse, qui se non solum consueverit in Angelum lucis transformare, quin & sæpe Christi ipsius imaginè præferre, adeoque non in apparitionem simulatæ centies millies personæ innocentis, sed in solum deprehensum flagitium & maleficium, solidissimè inquirendum esse. Pro tantis, inquam, injurijs, *DEO* ipsi illatis, & humano generi, imò pecoribus & frugibus intentatis, avertendis & evertendis, placandaque justissima Numinis ira incessanter suspirijs, lachrymis, precibus, assidua tenuium

Congregatio à Ven. Sacramenti.

10.